

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/7/2017
Identifikačné číslo spisu: 9514100043
Dátum vydania rozhodnutia: 17.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9514100043.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom 17. októbra 2018 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému F. V. a spol., pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, účinného do 31.8.2011, o odvolaní obžalovaného F. V. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, z 19. júna 2017, sp. zn. PK-2T/7/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného F. V. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, bol obžalovaný F. V. uznaný vinným v skutku č. 2/ za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.08.2011, na tom skutkovom základe, že:

- v presne nezistený deň v mesiaci september 2003 F. V. ako vodca zločineckej skupiny prikázal F. G., aby „rozbil na kašu“ F. F., nar. XX.XX.XXXX, prezývaného V., čo znamenalo spôsobiť mu ťažké ublíženie na zdraví za to, že mal spolupracovať s políciou, v dôsledku čoho mala byť na F. V. a ľudí z jeho skupiny vykonaná policajná akcie, pričom F. G. touto úlohou poveril P. I., ktorému prikázal, aby si našiel ľudí, ktorí túto prácu vykonajú, následne na to P. I. zabezpečil dvoch ľudí, a to J. O. a doposiaľ neustálenú osobu rómskeho pôvodu, ktorí dňa 22.09.2003 v presne nezistenom čase, vo večerných hodinách, na parkovisku pred vchodom obytného domu v Q. na ul. X. XX, zamaskovaní v čiernych kuklách, prepadli F. F. a bejzbalovými palicami, ktoré im na tento účel zadovážil F. V., od chrbta napadli F. F., a to takým spôsobom, že mu zasadili silný úder pod koleno, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho bejzbalovými palicami udierali po celom tele, pričom údery boli cieľené najmä na nohy a ruky a po tomto z miesta utiekli na doposiaľ presne nezistenom osobnom motorovom vozidle, v ktorom ich ako vodič čakal P. O., v dôsledku čoho F. F. utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy s odreninami kože tváre, vylomenie prvých dvoch zubov horného zubaradia, trieštivú zlomeninu dolnej časti pravej ramennej kosti s posunom kostných úlomkov, zlomeninu zápästnej kosti ľavej hornej končatiny a trieštivú zlomeninu pravého jablčka s dobou liečenia minimálne 9 mesiacov.

Špecializovaný trestný súd rozhodol tak, že u obžalovaného F. V. podľa § 44 Trestného zákona

účinného do 31.08.2011 aj z dôvodu § 39 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.08.2011 upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože pokladal úhrnný trest odňatia slobody uložený mu skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-2T/16/2008-1377 zo dňa 29. septembra 2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn 2To/14/2016 zo dňa 28. februára 2017 na 21 /dvadsaťjeden rokov/ so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Súd prvého stupňa zároveň vyslovil, že podľa § 287 ods. Trestného poriadku sa obžalovaní P. I., F. V., J. O. a P. O. zaväzujú spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému F. F., nar. XX. P. XXXX v Q., bydlisko Q., X. XXX/XX škodu vo výške 1.070,50 Eur slovom tisícšesťdesiat eur päťdesiat eurocentov).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný F. V. a to do výroku o náhrade škody spôsobom, že odvolanie zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní hneď po vyhlásení rozsudku na súde prvého stupňa dňa 19. júna 2017, po porade so svojím obhajcom Mgr. Romanom Tomanom, PhD. /č. l. 1325/.

Keďže obžalovaný F. V. ani jeho obhajca, bližšie neodôvodnili zahlasené odvolanie, súd prvého ale i druhého stupňa ich viackrát písomne vyzýval k takémuto postupu, ale do dňa verejného zasadnutia pred odvolacím Najvyšším súdom Slovenskej republiky 17. októbra 2018, sa tak z ich strany, nestalo. Verejného zasadnutia v konaní pred odvolacím súdom sa obžalovaný F. V. nezúčastnil, nakoľko žiadal konať v jeho neprítomnosti. Najvyšší súd vykonal verejné zasadnutie za splnenia zákonných podmienok v prítomnosti zástupcu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obhajcu obžalovaného Mgr. Romana Tomana, PhD. Prítomný obhajca obžalovaného navrhol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodeného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, obhajca obžalovaného F. V. navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v časti výroku o náhrade škody a podľa § 329 Trestného poriadku odkázať poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Podľa jeho názoru nárok poškodeného na náhradu škody je premlčaný.

Zástupca Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky považoval napadnutý výrok o náhrade škody za zákonný a správny a preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Trestného poriadku. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b/, a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k vzatiu podaného odvolania späť v zmysle § 312 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Najvyšší súd na podklade odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku ohľadne náhrady škody, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Trestného poriadku, najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, práva na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú. Odôvodnenie rozsudku učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Trestného poriadku.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu najvyšší súd zistil, že prvostupňový súd postupoval správne a

v súlade so zákonom pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci ohľadne nároku poškodeného na náhradu škody, keď na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, ktoré následne náležite vyhodnotil a dospel tak ku správne a úplnému skutkovému záveru.

Tento, aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, z ktorých prvostupňový súd vyvodil správny záver, keď zviazal všetkých štyroch obžalovaných /dnes už právoplatne odsúdených/ k náhrade škody poškodenému vo výške 1.070,50 Eur. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal z výpovedí poškodeného, listinných dôkazov a v neposlednom rade i posudku znalca v odbore zdravotníctvo, odvetvie chirurgia MUDr. F. X..

Najvyšší súd len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Obhajoba odvolanie založila na opakovanom dôvode svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa, prezentovanou aj v záverečnej reči obhajcu, kde síce jednou vetou, ale deklarovala ňou, že nárok na náhradu škody je premlčaný. S právnymi námietkami obhajoby sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo potrebné meniť alebo rušiť, nakoľko toto je zákonné a správne a špecializovaný trestný súd nepochybil, odvolací súd poukazuje v plnom rozsahu na dôvody napadnutého rozsudku. Dôvody napadnutého rozsudku vo výroku o náhrade škody sú jasné a vyčerpávajúce, logické a zákonné a najvyšší súd sa s nimi plne stotožňuje. Nárok poškodeného nie je premlčaný.

Na základe týchto skutočností potom Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného F. V. ako nedôvodné zamietol.

Úplne na záver najvyšší súd dodáva, že uhradením škody v plnej výške, aspoň jedným z odsúdených, nastáva situácia, že dlh je zaplatený ako celok, t. j. aj za ostatných odsúdených.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.